

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 34899-03-22 פלונית נ' פלוני

לפני כבוד השופט מוטי פירר

תובעת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד אסף דרעי

נגד

נתבע

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אביטר שומר

פסק דין

עותק מותר בפרסום

תביעה זו הוגשה מכוח [חוק למניעת הטרדה מינית](#), תשנ"ח-1998 ("החוק").

1. התובעת, אשה צעירה בראשית שנות העשרים לחייה, מציגה עצמה כפעילה אקטיביסטית הפועלת להעצמת נשים ברשתות החברתיות, אשר לה עשרות אלפי עוקבים ואף למעלה מכך. בין היתר עוסקים הטורים והפוסטים אותם היא מפרסמת בנושאים הקשורים לדימוי גוף, תוך שיתוף קוראיה ועוקביה בחוויותיה האישיות, לרבות הטרדות מיניות שחוותה, בעיקר סביב משקל גופה ומידת החזה שלה ("לא משנה מה אלבש, הם רואים אותי כגוש ציצים מהלך עם ראש"); "אני האדם הכי שלם שאני מכירה. אני שמנה, אוהבת את עצמי ושומרת על הבריאות שלי"; "עצם קיומי כאישה גדולת מידות שאוהבת את עצמה מפריע לאנשים"; "קיבלתי הרבה תגובות על המראה שלי, אז השתמשתי בזה" ועוד כיו"ב).
2. הנתבע, אדם בשנות השלושים לחייו, הוכר על ידי הביטוח הלאומי כסובל מהפרעה טורדנית כפייתית (OCD) ומהפרעות התנהגות שונות. גם הוא פעיל מאוד ברשתות החברתיות ומציג עצמו כמאמן כושר אישי, השם לו למטרה להילחם בתופעת ההשמנה. עד למועד ישיבת קדם המשפט הראשונה במסגרת הליך זה, לא נפגשו הצדדים מעולם ולא הייתה ביניהם היכרות אישית.
3. לטענת התובעת, נקט הנתבע כנגדה משך תקופה ארוכה פעולות רבות וחוזרות המהוות הטרדה מינית כמובנה בחוק, הן בדרך של פניות אישיות רבות ומטרידות ממספרי טלפון רבים ובלתי מוזוהים, והן בעשרות רבות של פרסומים פומביים בעניינה בעלי אופי מיני בוטה ברשתות החברתיות השונות. פרסומים אלו התמקדו במידות גופה, בהיקף החזה שלה

ובמיניותה. על אף שביקשה ממנו לא אחת לחדול מכך, הוא המשיך בשלו. לדבריה, הנתבע פיתח כלפיה אובססיה קיצונית אשר גרמה לה להסתגר בביתה, לחוות התקפי חרדה, ובמהלך קיומו של הליך זה אף אושפזה לצורך טיפול נפשי בשל הפרעת אכילה.

4. פניות ופרסומים אלו מצדו של הנתבע החלו לדברי התובעת בחודש מרס 2021 ונמשכו עד ליום 7.4.22, מועד בו ניתן לבקשתה במסגרת הליך זה צו מניעה זמני. בהתאם להוראות הצו, נדרש הנתבע לחדול לאלתר מפרסומיו הנוגעים במישרין או בעקיפין לגופה, משקלה או מיניותה של התובעת, לרבות פרסומים כאמור הכוללים את תמונתה, שמה או כל פרט מזהה אחר, ממנו ניתן להבין כי מדובר בה, וכן להסיר כל פרסום שפרסם בעניינה כאמור. יוער כי צו מניעה זה ניתן לאחר שגם לאחר הגשת התביעה ובמקביל לצו מניעה ארעי קודם שניתן במעמד צד אחד ביום 29.3.22, העלה הנתבע סרטון לרשת YouTube, בו נראה הוא בפניו הגלויות ובקולו, מתייחס בפירוט ובאריכות לאיברי גופה האינטימיים של התובעת ולמשקל גופה (ר' החלטה מיום 7.4.22). ייאמר, כי גם כיום, במועד מתן פסק דין זה, תלויה ועומדת בפני בית המשפט בקשה שהגישה התובעת לפי [פקודת בזיון בית המשפט](#), בטענה לפיה הנתבע שב ומפר את הוראות צו המניעה הזמני.

5. הסעדים המבוקשים במסגרת התביעה הם פיצוי כספי סטטוטורי על סך 250,000 ₪ מכוח החוק, וכן צו מניעה קבוע אשר יאסור על הנתבע ליצור כל קשר עם התובעת באופן ישיר או עקיף בכל אמצעי תקשורת ויאסור עליו לפרסם כל פרסום בעניינה.

6. הנתבע טוען מנגד, כי מעולם לא הטריד את התובעת ולא פנה אליה כל פנייה שיש בה הטרדה מינית. כל שעשה הוא למתוח ביקורת נוקבת על פרסומיה שלה ברשתות החברתיות, להם הוא מתנגד נחרצות, שכן מדובר לדעתו בפרסומים הפוגעים ומסכנים את בריאות הציבור ומעודדים השמנה. עוד טוען הנתבע, כי חלק ניכר מהפרסומים עליהם נסובה התביעה כלל לא פורסמו על ידו אלא על ידי אחרים – "טרולים", המתחזים לו ברחבי הרשת. עם זאת, הודה כי חלק ניכר מהפרסומים אכן נעשו על ידו.

7. עיקר המחלוקת בתובענה היא אפוא זו – האם פניותיו ופרסומיו של הנתבע בעניינה של התובעת מהווים ביקורת עניינית ולגיטימית כלפי התכנים שהעלתה היא – דהיינו מדובר בביקורת 'לגופו של עניין', או שמא מדובר בהטרדה מינית אסורה, כזו המופנית 'לגופו של אדם'.

המסגרת הנורמטיבית

8. [סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מינית](#), תשנ"ח-1998 קובע: "חוק זה מטרתו לאסור הטרדה מינית כדי להגן על כבודו של אדם, על חירותו ועל פרטיותו, וכדי לקדם שוויון בין המינים".

9. בדברי ההסבר להצעת החוק הובהר הדבר: "הטרדה מינית היא פגיעה בכבוד האדם, בחירותו בפרטיותו ובזכותו לשוויון. היא פוגעת בכבודו העצמי ובכבודו החברתי של המוטריד. היא משפילה ומבזה את אנושיותו, בין היתר על ידי התייחסות אל האדם כאל אובייקט מיני לשימוש של המטריד. הטרדה מינית שוללת את האוטונומיה של המוטריד ואת שליטתו בגופו ומיניותו, פוגעת בזכותו להגדרה עצמית ופולשת

לפרטיותו, וכן מפלה אותו לרעה לעומת אנשים אחרים. הטרדה מינית כלפי נשים גורמת להשפלתן ביחס למינן או למיניותן ומקשה עליהן להשתלב כחברות שוות בעולם העבודה וביתר תחומי החיים, ובכך היא פוגעת בשוויון" (ה"ח 2641, י"ז בתמוז התשנ"ז, 22.7.97, עמ' 484).

10. [סעיף 4 לחוק קובע את גופו של האיסור](#): "לא יטריד אדם מינית את זולתו ולא יתנכל לו". [סעיף 3\(א\) מפרט, כי הטרדה מינית כוללת בין היתר חלופות אלו](#):

- (3) הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, המופנות לאדם אשר הראה למטריד כי אינו מעוניין בהצעות האמורות;
- (4) התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה למטריד כי אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות;
- (5) התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למיניותו, לרבות נטייתו המינית;

11. בתיקון מספר 10 משנת 2014 נוספה חלופה נוספת – ס"ק [3\(א5\)](#) – אשר תיקרא להלן חלופת "הפרסום המשפיל":

- (א5) פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד במיניותו, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום, ואולם במשפט פלילי או אזרחי לפי פסקה זו תהא זו הגנה טובה למפרסם אם מתקיים אחד מאלה:
  - (א) הפרסום נעשה בתום לב, בשים לב לנסיבות הפרסום, תוכנו, צורתו, היקפו ומטרתו;
  - (ב) הפרסום נעשה למטרה כשרה;
  - (ג) יש בפרסום עניין ציבורי המצדיק אותו בנסיבות העניין, ובלבד שאינו כוזב, או שהוא הבעת דעה או ביקורת על בעל תפקיד ציבורי בקשר לתפקידו, והפרסום לא חרג מתחום הסביר לשם השגת מטרתו;
- בפסקה זו, "תצלום, סרט או הקלטה" – לרבות עריכה או שילוב של כל אחד מהם, ובלבד שבנסיבות העניין ניתן לזהות את האדם;

12. ניתן להיווכח, כי בעוד החלופות הראשונות העוסקות בפניות או התייחסויות מאת המטריד אל המוטריד אסורות באופן מוחלט, חלופת הפרסום המשפיל העוסקת בפרסום פומבי, מבקשת לערוך איזון בין מידת הפגיעה לבין ערכי חופש הביטוי, זאת בדומה לאיזון הקבוע [בחוק איסור לשון הרע](#), תשכ"ה-1965 וב[חוק הגנת הפרטיות](#), תשמ"א-1981 (ור' גם הצעות [חוק הכנסת](#), 516, כ"ד באב התשע"ג, 31.7.13, עמ' 58).

13. [סעיפים 5 ו-6 לחוק קובעים כי הטרדה מינית מהווה הן עבירה פלילית, אשר עונשה עשוי להגיע עד לשלוש שנות מאסר, והן עוולה אזרחית, אשר עשויה לזכות את הנפגע בפיצוי ללא](#)

הוכחת נזק עד לגובה של 120,000 ₪ (בצירוף הצמדה למדד כאשר מדד הבסיס הוא מדד חודש אוגוסט 2013). הטעם לכך שהפיצוי בגין העוולה האזרחית יכול שיינתן ללא צורך בהוכחת הנזק, מופיע בדברי ההסבר: "בדרך כלל פיצוי בשל עוולה כאמור מחייב הוכחת הנזק שנגרם לתובע. בהקשר של ההטרדה המינית, במקרים רבים הנזק שנגרם הוא נזק לכבודו של המוטריד, לביטחונו העצמי ולזכותו לאיכות חיים סבירה במסגרת העבודה ובכל מסגרת אחרת. נזקים אלה טבועים בעצם ההתנהגות המטרידה, לכן יש בהוכחת ההתנהגות גם הוכחת הנזק. משום כך מוצע שלא להטיל על התובע להוכיח נזק כלשהו כתנאי לפסיקת פיצויים. כדי לאזן בין ההגנה על המוטריד לבין זכויות הנתבע, מוצע לקבוע תקרה לפיצוי ללא הוכחת נזק" (שם, ה"ח 2641, עמ' 486).

14. בעניין בן אשר (עש"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' בן אשר [נבו] (1998)), עמד בית המשפט על כך שברוב המקרים התשובה לשאלה, אם הייתה או לא הייתה הטרדה מינית, פשוטה וברורה. "אולם יש לא מעט מקרים גבוליים, שהם ספק הטרדה אסורה ספק התנהגות קבילה. במקרים כאלה התשובה לשאלה תלויה במכלול הנסיבות של כל מקרה כשהן מצטרפות ויוצרות יחד את מערכת היחסים של הצדדים המעורבים. לא כל מעשה לעצמו, ולא כל התבטאות בנפרד, אלא כולם כמכלול. את מכלול המעשים וההתבטאויות יש להעריך על רקע הנסיבות של המקרה. במסגרת הנסיבות נודעת חשיבות מיוחדת לשאלת המעמד של המטריד כלפי המוטריד: אם המטריד ממונה על המוטריד או נמצא בעמדה של סמכות או השפעה המאפשרת לו להיטיב או להרע עם המוטריד, למשל, במקום העבודה; היחסים הקודמים בין המטריד לבין המוטריד: האם היו ביניהם יחסי קירבה; מהות ההטרדה: האם הייתה גופנית או מילולית, והאם נשאה אופי עוין או חברי; תדירות ההטרדה: האם היה זה מעשה חד-פעמי או מעשים חוזרים ונשנים לאורך זמן. נתונים אלה נשקלים זה לאור זה והמשקל היחסי שלהם תלוי זה בזה. כך, למשל, התנהגות שלא תיחשב הטרדה בין עובדים באותה דרגה עשויה להיחשב הטרדה בין ממונה לעובד שכפוף לו; התנהגות שאינה בגדר הטרדה, אם היא חד-פעמית, עשויה היא להגיע כדי הטרדה אם היא חוזרת ונשנית וכיוצא באלה".

15. בע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (2018), עמד בית המשפט על מאפייניה הייחודיים של חלופת הפרסום המשפילי הקבועה בס"ק 3(א)(א5):

חשיבותו של התיקון נעוצה בכך שהפצת פרסום משפיל אינה נתפסת רק כפגיעה בפרטיותו של מאן דהוא, אלא חמור מכך – כהטרדה מינית. כל הטרדה מינית מבזה את אנושיותו של אדם ושוללת את האוטונומיה שלו ואת שליטתו בגופו [...] כך גם, ואף ביתר שאת, בהפצת תיעוד מבזה או משפיל המתמקד במיניות של אדם.

המתועדת, מוצגת בתור אובייקט מיני להנאת הצופים והשומעים. היא נחשפת לעיני כול, פשוטו כמשמעו, בלי שביקשו את הסכמתה. יסוד ההסכמה חשוב במיוחד, שכן הוא מבטא את האוטונומיה של הפרט במובנה המובהק ביותר, דהיינו בהחלטות של אדם אילו פרטים אינטימיים לחשוף לאחרים, למי לחשוף אותם ובניסיונו לשלוט בדימוי שלו בקרב מכריו ובציבור בכלל [...]. לפיכך מדובר בפגיעה חמורה

וממשית בעלת מאפיינים של פגיעה מינית, והיא מצדיקה את החלת הכלים המשפטיים של [החוק למניעת הטרדה מינית](#) [...].

חומרת התופעה מתחזקת בשל קלות ההפצה שמאפשרת הקדמה הטכנולוגית [...] כל אלה מייצרים יחס הפוך בין חומרת המעשים לקלות עשייתם – בבחינת "היד קלה על המקלדת".

16. אשר לאיזון הראוי בין הזכות לחופש הביטוי וחירות היצירה, לבין הזכות לפרטיות ולשם טוב, יפים דבריו של בית המשפט העליון בעניין [ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית](#) (נבו) (2014). הדברים נאמרו אמנם ביחס לערכים המוגנים ב[חוק הגנת הפרטיות](#), אולם הם יפים גם באשר לאלו המוגנים ב[חוק למניעת הטרדה מינית](#):

העמדה הראויה אפוא בהתנגשות בין הזכויות הנדונות – דומני כי המציאות מחייבת – הריהי בחינת כל עניין לגופו, ללא הכרעה עקרונית בדבר עדיפותה של זכות אחת על פני חברתה. פגיעה קשה בחופש הביטוי תגבר על פגיעה קלה ובינונית בזכות לפרטיות; פגיעה קשה בליבת הפרטיות תגבר על פגיעה קלה ובינונית בחופש הביטוי. כלל זה יש לפרוט לפרוטות, הלכה למעשה, כל אימת שהזכויות מתנגשות זו בזו. לא עלינו המלאכה לגמור, אך אין אנו בני חורין להיבטל ממנה.

17. לעתים קיים קושי באבחנה בין ביקורת עניינית לגופו של עניין, לבין התייחסות מינית משפילה לגופו של אדם. הדברים נכונים שבעתיים כאשר הטוען להטרדה הוא אדם בעל נוכחות דומיננטית במדיה החברתית או הציבורית, הנוהג לשתף את קוראיו ואת עוקביו בחוויותיו האישיות, בעניינים הקשורים במיניותו, דימוי הגוף שלו וכיו"ב. ואולם אין לטעות בדבר ואין להקל בו ראש. לא הרי אדם הבוחר ביוזמתו לשתף את קהל קוראיו ועוקביו בחוויותיו האישיות הסובייקטיביות – חוויות בהן הוא נודע כסובייקט (נושא), כמי שחש וחווה את עצמו כאדם "מבפנים", כהרי זר השופט את גופו ואת חוויותיו של אותו אדם "מבחוץ" ומעביר ביקורת על מינו, מיניותו, מידות ואברי גופו, על היותו מושך מינית או לא, כל זאת בלא שניתנה הסכמתו לכך. בדרך זו הופך הראשון את האחרון לאובייקט (מושא), משל היה גופו ומיניותו מוצגים בתערוכה לביקורת ולשיפוט הקהל.

18. בהקשר זה יפים דבריו של התנא הגדול רבי עקיבא (ארץ ישראל, המאה הראשונה-השנייה לספירה), המבחין בין פגיעה בכבודו של אדם הנעשית על ידיו שלו, לבין פגיעה דומה הנעשית על ידי זולתו. וכך מסופר במשנה במסכת **בבא קמא** (פרק ח' משנה ו'):

פָּרַע רֹאשׁ הָאִשָּׁה בְּשׁוֹק, נֹתֵן אַרְבַּע מֵאוֹת זָוָה. זֶה הַפֶּלֶל: הַכֵּל לְפִי כְּבוֹדוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֶפְּלוּ עֲנִיִּים שְׂבִיטֵי רֵאָל, רֹאֲיוֹן אוֹתָם כְּאֵלוֹ הֵם בְּנֵי חוֹרֵן שְׂפִירְדוֹ מִנְכֻסֵיהֶם, שֶׁהֵם בְּנֵי אֲבָרָהֶם, וְיָחֵק וְיַעֲקֹב. וּמַעֲשֵׂה בְּאֶחָד שְׂפָרַע רֹאשׁ הָאִשָּׁה בְּשׁוֹק, בָּאת לְפָנַי רַבִּי עֲקִיבָא, וְחִיבֵבוּ לִתְּנֵה לָהּ אַרְבַּע מֵאוֹת זָוָה. אָמַר לוֹ רַבִּי, תֵּן לִי זָמַן. וְנָתַן לוֹ זָמַן. שְׂמָרָה עֹמֶדֶת עַל פֶּתַח הַחֲצֵרָה וְשָׂבַר אֶת הַפֶּד בְּפָנָיָהּ, וְבוֹ כְּאִסָּר שָׂמָן. גָּלְתָה אֶת רֹאשָׁהּ, וְהִיתָה מְטַפַּחַת וּמְנַחַת יָדָהּ עַל רֹאשָׁהּ. הָעֶמִיד עָלֶיהָ עֵדִים, וּבָא לְפָנַי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ, רַבִּי, לִזוֹ אֲנִי נֹתֵן אַרְבַּע מֵאוֹת זָוָה? אָמַר לוֹ, לֹא אֶמְרָתָּ כְּלוּם. הַחֹזֵל בְּעַצְמוֹ, אֵף עַל פִּי שְׂאֵינוֹ רִשָּׁאי, פְּטוֹר. אַחֲרָיִם שְׂחָבְלוּ בּוֹ, חִיבֵין.

19. בטרם נצלול לגופם של הפרסומים מושא ההליך, ובהתייחס לקושי בשרטוט קו גבול ברור בין הטרדה מינית לבין ביקורת עניינית, ניזכר נא בדבריו של פוטר סטיוארט, שופט בית המשפט העליון בארה"ב כאשר התבקש להגדיר את גבולותיו של המושג פורנוגרפיה קשה:

I shall not today attempt further to define the kinds of material I understand to be embraced within that shorthand description; and perhaps I could never succeed in intelligibly doing so. **But I know it when I see it.** (Jacobellis v. Ohio, 378 U.S. 184, 197 (1964))

מן הכלל אל הפרט

20. התובעת צרפה לתביעתה ולתצהירה עשרות פניות ופרסומים בהם פנה אליה או שפרסם בעניינה הנתבע, החל מחודש מרס 2021 ועד להגשת התובענה ואף לאחר מכן. על מנת להכריע במחלוקת, אינני נדרש למנות כרוכל את מלוא הפרסומים אחד כאחד, ודי בהבאת דוגמאות בולטות. לצורך כך אף אתעלם מאותם פרסומים המוכחשים על ידי הנתבע, בטענה כי אלו פורסמו על ידי אחרים בשמו המתחזים לו. מתוך כעשרים פניות ופרסומים מושא התביעה, מצאתי להביא כלשונן את פרסומים מספר 1, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 13, 19 ו-20. כלל הפרסומים מצורפים לכתב התביעה ולתצהיר עדותה הראשית של התובעת וממוספרים בתיק מוצגים במספרים סידוריים כאמור. חלק ניכר מהפרסומים הם קבצי שמע ארוכים בו נשמע הנתבע מדבר בקולו אודות התובעת על רקע תמונותיה (צורף תמלול). לא ניתן להביא את הדברים במלואם מפאת אורכם הרב, ועל כן יצוטטו מתוכם אך אותם ביטויים ואמירות העשויים לעלות כדי הטרדה מינית.

21. היות שהתביעה הוגשה מכוח [חוק למניעת הטרדה מינית](#) ואף שולמה בגינה אגרת משפט מופחתת בהתאם להוראות [תקנה 5א לתקנות בתי המשפט \(אגרות\)](#), תשס"ז-2007, לא מצאתי להתייחס לפרסומים שאינם עולים כדי הטרדה מינית ברורה, אף אם הם עשויים להוות פרסום לשון הרע חמור או פגיעה חריפה בפרטיות (ר' לעניין זה החלטה מיום 6.2.23).

פרסום מספר 1

22. מדובר בפרסום מיום 21.6.21 ברשת טיקטוק (כ-13,500 צופים) בו נראה ונשמע הנתבע אומר (למען האמת צועק) את הדברים הבאים, כאשר ברקע מוקרנת תמונתה של התובעת נוגסת בכריך המבורגר. התמונה במקורה הועלתה על ידי התובעת:

"את חושבת שבתור גבר זה מושך אותי לראות אותך אוכלת המבורגר? זה מושך אותי לראות אותך לועסת פיתה? ... לא מושך לראות בחורה אוכלת... זה מגעיל, זה דוחה גברים!"

פרסום מספר 4

23. פרסום זה הועלה בטיקטוק ביום 3.1.22 ובו נראה הנתבע אומר על רקע תמונתה של התובעת את הדברים הבאים:

"אני פונה אליכן נשים יקרות כי הדבר הזה שאני רואה מאחוריי לא נראה לי נורמלי בעליל. זה לא נורמלי להגיע למשקל כזה, עם סימני מתיחה כאלו, והיא עוד מתגאה בזה באינסטגרם שלה... אין מה להתגאות... אף אחד לא מבקש ממך להיות רזה דקיקה ג'ניפר אניסטון אבל להגיע למצב

כזה ואתם מבינים שבתמונה הזו היא עוד מכניסה את הבטן... היא מוציאה אותה וכל הסימני מתיחה פה בבטן זה המון סימני מתיחה, ולהגיע למצב כזה שצריך כבר לעשות מתיחת בטן ולעשות ניתוחי הרמת חזה... זה נורא ואיום...”

פרסום מספר 5

24. מדובר בפרסום מיום 2.2.22 ברשת טיקטוק בו נראה הנתבע מצלם את עצמו כשהוא צועד ברחוב ואומר את הדברים הבאים :

”מה קורא ג'מעה? אני בדרך ל[פלונית] בנתניה לקבל פינוק, תאחלו לי בהצלחה שיהיה לי אחלה פינוק, בחורה מפנקת שופעת בכל המובנים, גם בחן וגם שופעת ברוך השם, תאחלו לי שאקבל אחלה של פינוק מ[פלונית] בנתניה ובעזרת השם אני ו[פלונית] נתחתן שיהיה לנו הצלחה ובית משגשג אוהב אתכם נשיקות”.

25. בעדותו טען הנתבע כי כוונתו באותו סרטון היתה לבחורה אחרת ששמה ושם משפחתה זהים לאלו של התובעת, המתגוררת בנתניה, בעוד התובעת מתגוררת בראשון לציון. בהעדר כל ראיה לקיומה של אותה בחורה, ולנוכח קלישותה של הטענה – יש לדחותה.

פרסום מספר 6

26. מדובר בפרסום טיקטוק מיום 31.1.22 בו נראים דמויותיהם של הנתבעת ושל העבריין ירין שרף (הורשע באונס קטינה בת 13 במלונית קורונה) תחת הכותרת ”ירין שרף מטריד את [פלונית] מהכלא!!!”. על רקע הנ”ל נשמעת שיחת טלפון שהוקלטה בין הנתבע לתובעת. אין חולק שמדובר בנתבע ובקולו שלו, על אף שהוא מציג עצמו באותה שיחה כירין שרף. בשיחה זו שבה ומבקשת התובעת מהנתבע שלא ייצור איתה שוב כל קשר, אולם הוא מסרב ומבטיח להמשיך לפנות אליה. ואלו עיקרי הדברים :

”הנתבע (תוך שהוא מציע עצמו כירין שרף): ...אני הולך להשתחרר בעוד 3 חודשים ואז נוכל לצאת אני ואת למסעדה ולהגשים חלום. מה את אומרת? התובעת: אני אומרת שאני מעדיפה שלא תתקשר לפה יותר. הנתבע: אבל [פלונית], את צריכה להבין, אני אהבתי אותך, בגלל זה עשיתי עלייך את הסרטונים האלו, לא היתה לי שום כוונה להטריד [פלונית], היתה לי כוונה להגיד לך באמת שאני אוהב אותך. התובעת: [פלונית] תקשיב, אל תתקשר לפה יותר, בסדר? הנתבע: אבל אני בסך הכול רוצה להזמין אותך לדייט רומנטי זוגי, אני ואת, זה הכול, לא מעבר. התובעת: עם מי אני מדברת? ... הנתבע: את מדברת עם קוף הגורל... התובעת: [פלונית] תקשיב טוב. הנתבע: זה לא גל, זה אריאל. התובעת: אז אני אנתק ואחסום את האופציה שתתקשר אליי, נו באמת. הנתבע: אבל אי אפשר לעשות כזאת אופציה כי אנחנו מגיעים ממספרים אחרים שמגיעים ממספרים אחרים שמגיעים דרך קוף הגורל. התובעת: אין בעיה, אז כל מספר שיתקשר אני אחסום דרך החברת טלפון. הנתבע: אבל יש כאן צוות אדיר של מטרידנים שעובדים 24/7 בהטרדות...”

פרסום מספר 7

27. מדובר בפרסום שפרסם הנתבע ברשת טיקטוק, בה נראה הוא כאשר מעל לראשו כיתוב הנחזה להיות הודעה שנשלחה לו מאת אישה המבקשת: "[פלונני] תזיין אותי חזקקקק". הנתבע מגיב לפניית אותה אישה בפניו ובקולו ואומר:

"האמת שהדיבור שלך קצת מטריד אותי, אני יותר אוהב את הסגנון של [פלונני] שהוא יותר שמור ויותר אינטימי ויותר פרטי מהסגנון שלך, עם כל הכבוד שאת רזה וחטובה ויש לך חזה ממש ענק, עדיין [פלונני] זה אשת חלומותי, זו האישה שתמיד חלמתי עליה... [פלונני] אף פעם לא היתה אומרת לי תעשה אותי ככה. אני מאמין שהיחסים ביני לבין [פלונני] היו ממש דיסקרטיים ממש כמו שהיו היחסים בין גבר ואישה לפני השואה, ככה הם צריכים להיות".

פרסום מספר 10

28. סרטון זה פורסם ביום 2.6.21 ברשת YouTube ובו נראה הנתבע נוהג ברכבו ואומר למצלמה את הדברים הבאים:

"[פלונני] הפרה הזאתי, כל כך נהנית מהתשומת לב שאתם נותנים לה, אני לא מבין איך לפרה הזאת יש כל כך הרבה לייקים באינסטגרם, כל הפרות החברות השמננות שלה עושות לה לייק כי גם הן פרות וביחד הן נפגשות... ראיתי את המפגש של כל השמנות האלו, כזה גועל נפש לא ראיתי בחיים שלי. חבורה של שמנות יושבות ואוכלות ומדברים על גברים וכמה גברים רעים וזה. אז [פלונני] יש לי חדשות בשבילך: תתחילי לעשות דיאטה כפרה ודי כבר להתמסכן בסרטונים שלך בטיקטוק. את כל הזמן מספרת לכולם כמה את שמנה וכמה זה טוב להיות שמנה, ואת מקבלת את עצמך כמו שאת, יאללה תחזרי לעצמך שהיית בגיל 15-16 שהיית נורמלית, את יכולה להיות קצת מלאה אבל את לא יכולה לשקול 40-50 קילו מעל הגובה שלך, זה לא הגיוני. ועוד אחרי זה לפמיניסטיות האלו יש ציפייה לקבל גבר כזה וחתיך, איזה גבר רזה וחתיך יסתכל עליכן בכלל, למה שגבר רזה וחתיך כמוני יסתכל עלייך? ... הייתי במסיבה ביום חמישי, ראיתי מלא שמנות, כל הבר מלא שמנות... פשוט נבהלתי מכל השמנות האלה, שמנות ובחורות עם חזה לא סימטרי, נמאס כבר מהמדינה הזאת. כל הבחורות נראות רע... לא מבין את כל הבחורות האלה, במקום שייקחו את כל השומנים האלה מהבטן ויזריקו לחזה ויעצבו את הגוף שלהן מחדש ב-20-30 אלף שקל שייראו טוב... שייקחו את השומן מהבטן ומכל המקומות הרעים... כי תמיד יהיו אנשים... שגם אם הבחורה נראית הכי רע יהיו את האלה שישלחו הודעה, ולמה? כי אין להם ערך עצמי ולא אכפת להם עם מי הם יוצאים, העיקר שיש לזה חור, לא משנה אם זה גבר או אשה. תשעים אחוז לא אכפת להם אם יש לזה חור והם יכולים לדחוף את המושמוש שלהם לחור הזה, הם הולכים איתו, אפילו אם יש לה איידס הם ילכו איתה, למה יש לה חור. והשמנה הזאת [פלונני] שכל יום משמינה וכל היום אוכלת ומדרדרת את הנוער לאכול ולאכול ולאכול, אין, אני לא מבין את זה, פשוט נמאס כבר, לא יודע למה כל כך הרבה אנשים אוהבים אותה, מה יש לאהוב באשה שהיא כל כך שמנה ומטופחת. וזהו, זה מה שיש לי להגיד, שתפסיק להשמין ותפסיק לדרדר את הנוער להשמנה... די תרזי! תרזי כבר, תפסיקי לדרדר את הנוער להשמנה, די כבר, כל היום את אוכלת ומזניחה את עצמך ואת עוד מראה את הקפלים שלך וסימני מתיחה שלך, את והחברות שלך בטיקטוק..

תעשו כבר שאיבת שומן ותזריקו אותו לישבן ולחזה, יהיה לכן גוף יפה... די כבר, אי אפשר לחיות פה. די, השמנה זה מחלה”.

פרסום מספר 11

29. מדובר בדיון ב"לייב" ברשת אינסטגרם מיום 26.9.21 בו נוטלים חלק כ-20 משתתפים, הדיון עוסק בתובעת ובמידות גופה. בין היתר נשמע הנתבע אומר אודות התובעת את הדברים הבאים:

“וואי, [פלונית] לי השמנה וואי הכול פתוח שם בטוח... בטוח הכול פתוח שם כל הגוף שלה פתוח, הכול פתוח... היא ענקית אה?...לא מעירים לה שהיא הולכת ברחוב? לא מדברים איתה?... היא לא שווה, היא צריכה הרמת חזה, מה שווה בה? מרוב שהוא גדול הוא נופל... זה נופל, אני לא בטוח שזה עוד בנורמה, יכול להיות שהיא כבר התחילה לאכול נפילה, או שלא, לא בטוח שכן... אני גם לא יודע כמה החזה שלה סימטרי... הייתי רוצה לראות איך היא נראית בעירום, אבל יש לי תיאור לא בטוח שזה ככה, אבל אפשר לשפר אותה עם שאיבות שומן והזרקות וכאלה”.

30. לטענת הנתבע, היות שמדובר בקבוצה סגורה של חברים, אשר תוכן האמור בה לא היה אמור להגיע לאזני התובעת, הרי שאין מדובר כלל בהטרדה מינית. כמו כן, העובדה שתוכן השיחה הגיע לידי התובעת, מלמדת על כך שמדובר בהאזנת סתר אסורה.

פרסום מספר 13

31. ביום 31.1.22 התנהלה התכתבות אישית בין הנתבע לבין התובעת באמצעות אפליקציית WhatsApp. בהמשך פרסם הנתבע את ההתכתבות ברשת טיקטוק תוך שהוא מקריא את הדברים בקולו. באותו פרסום מאשר הנתבע שהוא מציג עצמו בכינוי "קוף הגורל" ההתכתבות נפתחת בכך שהנתבע שולח לתובעת תמונה של טבעת נישואין ושואל: "התנשאי לי"?

“הנתבע: היי [פלונית], התנשאי לי? התובעת: מי אתה? הנתבע: קוף הגורל [פלונית]. התובעת: זו לא [פלונית], [פלונית] לי התכוונת? הנתבע: כן, [פלונית], שהיא מידה J85 והחזה שלה סימטרי ובנורמל ללא נפילה. התובעת: אל תשלח לי הודעות יותר. הנתבע: זה חיזור לגיטימי. התובעת: עכשיו ביקשתי שלא תשלח יותר הודעות. הנתבע: איך אפשר שלא להתאהב ב[פלונית]? היא בתולה וגם יפה. התובעת: הבנתי. הנתבע: איך אפשר שלא להתאהב ב[פלונית]? היא בתולה מושלמת ויפה! [פלונית], [פלונית], אנחנו אוהבים אותך כל כך. התובעת: אני אגיד בפעם האחרונה לא לשלוח הודעות יותר ולא להתקשר, לא מחסוי. הנתבע: אוקיי, ד"ש מן[פלונית] ודור סרפוס, בואי נצא להתפנק על עוגת שוקולד”.

פרסום מספר 19

32. פרסום בקבוצת טלגרם בשם "מחזירים את הנשים למטבח". בפרסום נכתב על ידי משתמש בשם ezra koki: "קוף הגורל אוהב ללקק את [פלונית] בתולת הים הקטנה". מיד לאחר מכן העלה אותו משתמש קריקטורה בה נראה הנתבע (צילום פניו הודבק לדמות מצוירת) עומד בפתח דלת, ובפיו המלים "its ניתוחים פלסטיים time". למרגלות דמותו של התובע נראית דמות שוכבת על הרצפה לה הוצמדה תמונת פניה של התובעת ובפיה המילים "no" [פלונית] "nooo". הנתבע הכחיש אמנם כי הוא ezra koki, אולם הודה כי נהג לכנות עצמו ברשת "קוף הגורל".

33. מצאתי לקבוע כי פרסום זה אכן נעשה על ידי הנתבע. ראשית, בפרסום מספר 20 להלן הוא נשמע בקולו ומזוהה כ-ezra koki; שנית, בפרסום מספר 13 לעיל הוא מזהה עצמו כ"קוף הגורל"; שלישית, באותו פרסום מספר 13, מציג הוא עצמו את אותה קריקטורה. לפיכך, לאחר ששוכנעתי בדבר במאזן ההסתברויות הדרוש, אני קובע כי יש לייחס גם פרסום זה לנתבע.

פרסום מספר 20

34. מדובר בפרסום בקבוצת הטלגרם "מחזירים את הנשים למטבח" מיום 31.1.22 ואשר במועד הפרסום חברים בה 192 משתתפים. גם כאן זהות המפרסם הוא "ezra koki", אולם בגוף הפרסום נשמע הנתבע אומר (צועק) בקולו שלו:

"איך אפשר שלא להתאהב בקפלים של [פלונית]! איך אפשר שלא להתאהב בכל הגודל הזה! היא מידה J80 סנטימטרים ועומד! איך אפשר שלא להתאהב בגדול של [פלונית]! 120 קילו של אהבה!... איך אפשר שלא להתאהב בפרופורציית הגוף הזאת! אני בטוח שהיא מושלמת והכול מושלם!"

35. גם לגבי פרסום זה טוען הנתבע שמדובר בקבוצה סגורה אשר תוכן האמור בה לא אמור היה להגיע לידי התובע ועל כן מדובר בהאזנת סתר.

36. סיכום עד כה: הפרסומים המפורטים לעיל, אינם כלל הפרסומים שהוגשו על ידי התובעת במסגרת תביעתה ומוציגה, כי אם חלק מייצג בלבד והוא כולל את אותם הפרסומים אשר אין ספק כי הנתבע פרסמם. נדמה כי די באלו על מנת להתרשם ולהבין את התמונה בכללותה. נוסף עוד בקצרה, כי בפרסום מספר 21 עורך הנתבע השוואה בין מידות גופה של התובעת למידות גופה של אמה תוך הצגת תמונותיהן של השתיים; בפרסום מספר 28 (פורסם לאחר הגשת התביעה) עורך הנתבע השוואה בין מידות גופה של התובעת כיום לבין מידותיה שלה בגיל 16 או 17 תוך הצגת תמונותיה משתי התקופות; בפרסום מספר 24 (אף הוא נעשה לאחר הגשת התביעה) מסביר הנתבע לעוקביו, שביקורתו כלפי המראה החיצוני של התובעת איננה מהווה כלל הטרדה מינית ("להגיד שבחורה החזה שלה נפול והיא צריכה הרמת חזה, זה לא הטרדה מינית, זה ביקורת על המראה החיצוני שלה... להגיד שבחורה היא שופעת בכל המובנים זו לא הטרדה מינית, זו מחמאה"); בפרסום מספר 2 שפורסם ברשת טיקטוק נאמר: "בזכותי את תחזרי להיות כמו שהיית בגיל 16 יפה

וחטובה כמו דוגמנית אינסטגרם", "אני דורש שתחזרי להיות רזה וחטובה"; פרסום מספר 12 שפורסם באינסטגרם נכתב: "למי יש כאן חזה ענקי, [פלונית], היא צריכה להזריק שומן מהבטן לחזה", ועוד.

דין והכרעה

37. מתוך הפרסומים ניכר מיד שאין מדובר בדיון אקדמי הנוגע לתופעת ההשמנה, כי אם בפניות והתייחסויות חוזרות ונשנות הנוגעות לגופה של התובעת כאשה ולאיברי גופה האינטימיים, תוך התייחסות למינה, למיניותה ולשאלת היותה אישה מושכת או לא. בפרסומים מספר 6 ו-13 אשר בבסיסם תקשורת ישירה בין השניים, מבהירה התובעת באופן ברור לנתבע כי היא מבקשת שיחדל מלפנות אליה, אולם הוא בשלו. הדבר מהווה הטרדה מינית בהתאם להוראות [סעיף 3\(א\) ס"ק \(3\)](#), [\(4\) ו-5](#) לחוק.

38. יתר הפרסומים שהופצו על ידי הנתבע ברשתות החברתיות, מהווים "פרסום משפיל" האסור בהתאם להוראות [סעיף 3\(א\)5](#). מדובר בפרסומים רבים, משפילים ומבזים הכוללים בין היתר תצלומים של התובעת, תוך צירוף מלל בוטה המתמקד בגופה, במשקלה, במידת החזה שלה וכיו"ב. כמות הפרסומים, היקפם הבלתי סביר ותוכנם הבוטה, אינם מותירים ספק בכך, שאין מדובר בפרסום שנעשה בתום לב תוך השמעת ביקורת לגיטימית או דאגה כנה לתופעת ההשמנה הפושה בחברה, כי אם באובססיה בלתי מובנת מצד הנתבע כלפי התובעת הממוקדת באופן ספציפי בגופה כאשה, במשקלה, בגזרתה ובמידת החזה שלה. ייתכן שניתן לקבל רמז קלוש למניעיו ודחפיו של הנתבע בדברים שנפלטו מפיו בעת חקירתו הנגדית (עמ' 37):

עו"ד דרעי:	טוב. עכשיו אתה ממשיך ואומר לה "אני רוצה להזמין אותך לדייט רומנטי זוגי, אני ואת". למה אתה אומר לה את זה?
הנתבע:	מה, אסור לי?
עו"ד דרעי:	אני שואל למה אתה אומר לה את זה?
הנתבע:	כי אני מאוהב בה.
עו"ד דרעי:	אתה מאוהב בה?
הנתבע:	כן.
עו"ד דרעי:	טוב. אתה זוכר שאתה מעיד פה תחת אזהרה לומר את האמת?
הנתבע:	יכול להיות שאני מאוהב בה, יכול להיות שלא. יכול להיות שבאותה תקופה התאהבתי בה.

39. הנתבע טוען להגנתו טענות אלו: כל הצילומים שהעלה הוא בפרסומיו לקוחים מתוך פרסומיה הפומביים של התובעת עצמה; היא נוהגת כדבר שבשגרה לחשוף עצמה כשהיא לבושה בלבוש מינימלי במטרה למשוך עוקבים וגולשים והיא אף לא מנסה להסתיר זאת ("אוקיי, אז אני חושבת שהמטרה היא קליקבייט [...] המטרה באמת שילחצו כמה שיותר אנשים" – עמ' 19 לפרו'). בין היתר מעלה התובעת תמונות המדגישות את גודל החזה שלו, תוך ניהול שיח מפורש בנושא, ובעדותה אף סיפרה שהחזה שלה הפך ל"נחלת הכלל"

ול"נושא ציבורי" (עמ' 20 לפרוי). בין היתר פרסמה התובעת סרטון בו היא מדגישה את מידות החזה שלה ואומרת: "שלום כדישים, אני [פלונית] ואני מבקשת את 950 ש"ח כדי שאוכל לקנות חזייה נורמלית במידה שלי". משמעות הדברים היא, שבעוד התובעת טוענת כלפי הנתבע לפרסומים מטעמו המהווים 'החפצה' כלפיה, נוהגת היא הלכה למעשה ב'החפצה עצמית' למטרות פרסום והוספת עוקבים; התובעת עצמה העלתה בפרסומיה את אותם הפוסטים והפרסומים שהעלה הנתבע בגינם הוגשה תביעה זו ובכך הגבירה את תפוצתם. חזקה עליה שלו חשה שמדובר בפרסומים פוגעים אשר יש בהם הטרדה מינית לא היתה נוהגת כן; לדברי התובעת עצמה, היא נוהגת לעשות שימוש בתגובות שהיא מקבלת מאת גולשים ומגיבים שונים ביחס לגופה על מנת להגדיל את מספר עוקביה; התובעת מנחה את עוקביה לפעול בדרך דומה, היינו להתלבש באופן חשוף, לספוג הטרדות מיניות ואז לתבוע את המטרידים; חלק מהפרסומים נעשו בקבוצות סגורות, אשר התובעת איננה חלק מהן ולפיכך הדבר אינו יכול להיחשב הטרדה. אדרבה מדובר בהאזנת סתר בלתי חוקית ובראיות שאינן קבילות בהליך משפטי שכן הוגשו שלא באמצעות עורך; בנוסף טוען, כי אין מדובר כלל בהטרדה מינית, אלא בביקורת לגיטימית המופנית כנגד התכנים המועלים על ידי התובעת, המעודדים השמנה באופן המסכן את הציבור וכי לא כל דבר גסות רוח ייחשב להטרדה מינית.

40. לצורך הכרעה בשאלה האם מדובר בעניינינו בהטרדה מינית אם לאו, אין צורך להגדיר ולשרטט קו גבול ברור בין ביקורת לגיטימית לגופו של עניין – כגון מאבק בתופעת ההשמנה, לבין פרסום משפיל לגופו של אדם. שכן גם אם לעתים מדובר בתחום אפור המעורר סימני שאלה, במקרה שלפנינו התשובה ברורה: מדובר בהטרדה מינית גסה ומובהקת. הפניות והפרסומים מושא התביעה, על היקפם הבלתי סביר ועל תוכנם הבוטה והמשפיל, אינם מותירים כל ספק כי מיקומם הרבה מעבר לקו הגבול האמור.

41. טענות ההגנה של הנתבע דינן להידחות כולן. לכל היותר יש בחלקן כדי לשמש כשיקולים לקולא בקביעת הפיצוי הכספי. אינו דומה אדם החושף עצמו ומשתף את קוראיו בחוויותיו האינטימיות ואף בחסרונותיו או בחולשותיו, למי שמושפל ומבוזה בפומבי על ידי אחר שלא בהסכמתו. בענייננו, אותן תמונות שהעלתה התובעת החושפים את מימדי גופה במטרה לשתף את עוקביה במורכבות הכרוכה במשקלה, במידת החזה שלה ובאתגרים עמם היא נדרשת להתמודד בשל כך, לרבות הטרדות מיניות, הועלו על ידי הנתבע בהקשר משפיל ומבוזה. ההקשר בה מוצגות התמונות והפרשנות הניתנת להן על ידי הנתבע במסגרת פרסומיו היא זו שעושה את ההבדל. העובדה שהתובעת נוהגת לשתף את עוקביה במידת קבלתה את עצמה ואת גופה כפי שהם, ואף העובדה שהיא פועלת בדרכים שיוקיות ופרסומיות על מנת להגביר את מספר עוקביה, כל אלו אינם מתירים את דמה. הביטוי 'החפצה עצמית' בו נוקט הנתבע, מהווה במידה רבה אוקסימורון, שכן בחירותיה של התובעת, גם אף ניתן לבקר את חלקן, הן עדיין מימוש האוטונומיה שלה. אין בבחירות אלו כדי להתיר לנתבע לשלול ממנה אוטונומיה זו ולקבוע עבורה ובמקומה את הדרך בה היא תוצג ברבים.

42. בניגוד לעמדת הנתבע, התובעת איננה נוהגת להציג עצמה כד שתם באופן חשוף או מבזה. בדרך כלל נלווה לכך מלל העוסק בעניינים הקשורים לדימוי גוף, להשלמה עם פגמיו, להתמודדות עם תופעות של הטרדה מינית, של הפרעות אכילה וכיו"ב. הדרך בה בחרה התובעת להתמודד עם ההטרדות שחוותה, היתה בין היתר לשתף את קוראיה עם תכנים אלו, לרבות אלו שפורסמו על ידי הנתבע. אין בכך כדי להסיק שאין מדובר בהטרדות. האופן בו בוחר המוטריד, החש שנשללה ממנו בחירתו, להציג את הדברים בפני הציבור, מסייע לו במידה רבה לחוש שהוא משיב את השליטה לחייו, ובכך הוא הופך שוב מאובייקט לסובייקט. נשוב ונפנה בהקשר זה לדבריו של רבי עקיבא אשר הובאו לעיל: "החובל בעצמו, אף על פי שאינו רשאי – פטור; אחרים שחבלו בו – חייבים".

43. הנתבע מפנה לפסיקות שונות של בתי המשפט, בהן נקבע כי לא כל התנהגות או התבטאות בעלת אופי מיני, אפילו יש בה מידה של גסות, והיא גורמת מבוכה או מעוררת מורת רוח וראויה לגנאי, תיחשב בהכרח כהטרדה מינית, וכי לצורך קיומה של הטרדה מינית נדרשת פגיעה ממשית ואין די בהטרדה סתם (ת"א (שלום תל אביב-יפו) 43408-02-19 אנרי פרלמוטר נ' מרים מרקוביץ ביטון [נבו] (2024); פרשת בן אשר דלעיל; סעי"ש (אזורי-ת"א) 1398-06-18 פלוני נ' חברה פלמונית [נבו] (2020); ע"א 67168-05-23 דוד פיש נ' פוסטר או.אן. בע"מ (2023) [נבו] ועוד).

44. בניגוד למקרים אלו בהם דובר בהטרדות סתמיות או בגידופים ירודים אשר ההיבט המיני בהם דל ואינו משמעותי, בענייננו, המשקל המיני בגופם של הפרסומים נוכח ודומיננטי עד מאוד. רמז לדבר ניתן למצוא בכך שמלחמת החורמה בה פתח הנתבע כנגד תופעת ההשמנה, ממוקדת כולה בנשים, אשר עקב משקלן העודף נמצאות בלתי מושכות לטעמו, לרבות התייחסות אובססיבית למידות החזה שלהן, ולא נמצא ולו פרסום אחד העוסק בתופעת ההשמנה אצל גברים.

45. לא מצאתי כל יסוד לטענת הנתבע לפיה תוכנם של חלק מהפרסומים הגיע לידי התובעת בדרך של האזנת סתר אסורה ועל כן הם אינם קבילים כראיות, שכן לא הוכחו ואף לא נטענו היסודות ההופכים את קבלת תכנים אלו בידי התובעת להאזנת סתר. עוד לא מצאתי יסוד לטענה לפיה העובדה שחלק מהפרסומים פורסמו במסגרת קבוצות סגורות אשר התובעת איננה חברה בהן, שוללת את הגדרתה כהטרדה מינית בהתאם לחלופת הפרסום המשפיל, שכן סוף סוף מדובר בפרסומים בעלי אופי מיני מבזה אודות התובעת אשר נעשו בפני עשרות משתתפים, ואשר בסופו של יום גם מצאו את דרכם אליה.

46. מסקנת הדברים היא, כי פרסומיו של הנתבע אודות התובעת ופניותיו אליה מהוות הטרדה מינית אסורה כמשמעותה בחוק המצדיקה פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק.

שיקולים לקביעת הפיצוי הכספי

47. בהתאם להוראות סעיף 6(ב) לחוק, בית המשפט רשאי לפסוק בשל הטרדה מינית פיצוי ללא הוכחת נזק אשר לא יעלה על סך 120,000 שקלים חדשים, כאשר סכום זה צמוד למדד חודש אוגוסט 2013. סכום זה העומד כיום על כ-158,000 ₪, ניתן להיפסק בגין כל מעשה ומעשה המהווה הטרדה מינית כשלעצמו. בדברי ההסבר להצעת החוק כפי שהובאו לעיל הובהר,

שבמקרים רבים הנזק שנגרם בעקבות מעשה ההטרדה הוא נזק לכבודו של המוטרה ולביטחונו העצמי. נזקים אלה טבועים בעצם ההתנהגות המטרדה, ולא בנזקים אחרים שנוצרים מחמתה. לכן יש בעצם הוכחת ההתנהגות גם הוכחת הנזק. לפיכך קבע החוק שהתובע לא נדרש להוכיח נזק ממוני ספציפי מלבד עצם ההטרדה כתנאי לפסיקת פיצויים. כדי לאזן בין ההגנה על התובע לבין זכויות הנתבע, נקבעה בחוק תקרה לסכום שייפסק ללא הוכחת נזק.

48. בענייננו חומרת ההטרדה נגזרת בעיקר ממספרם הרב של הפרסומים ופריסתם על פני תקופה בת למעלה משנה. הפרסומים נעשו בדרכים שונות – הן בפניות ישירות לתובעת ממספרי טלפון שונים והן בפרסומים חוזרים ונשנים ברשתות החברתיות. הפרסומים שבו ועסקו באופן אובססיבי בגופה של התובעת, במשקלה, במידת החזה שלה ובנשיותה ונצפו על ידי צופים ועוקבים רבים. חלק ניכר מהפרסומים נעשו באמצעות שימוש בשמות משתמש שונים ומשונים ובערוצי רשת שונים, ונמשכו גם לאחר שהתובעת שבה וביקשה מהנתבע להפסיק זאת. הדבר גרם לתובעת לחוות תחושות קשות של נרדפות שאין ממנה מוצא וסבל מתמשך ויומיומי.

49. הבאתי בחשבון כי התובעת היא בעלת נוכחות דומיננטית ברשתות החברתיות, והיא נוהגת לשתף באופן קבוע את קהל עוקביה בנושאים הנחשבים בדרך כלל אישיים ודיסקרטיים, ובכלל זה תחושותיה ורגשותיה לגבי דימוי הגוף שלה, משקלה, מידת החזה שלה וכיו"ב. במסגרת זו העלתה מיוזמתה בין היתר תמונות שלה בלבוש חושפני והתבטאה כלפי עצמה בביטויים, אשר לו נאמרו על ידי אחרים עשויים היו להיחשב הטרדה מינית. הנתבע שעקב אחר פרסומים אלו של התובעת, הגיב לדברים ופיתח כלפיה מעין אובססיה, תוך שהוא גולש עד מהרה מביקורת עניינית להטרדה מינית חמורה.

סוף דבר

50. אחר שהבאתי בחשבון את כלל השיקולים דלעיל, הן לחומרא והן לקולא, ואף עיינתי בפסיקות בתי המשפט אשר הובאו על ידי הצדדים העוסקות במקרים השונים, מצאתי להעמיד את הפיצוי אותו ישלם הנתבע לתובעת על סך של 80,000 ₪.

51. לסכום האמור יתווספו הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך 10,000 ₪.

52. צו המניעה הזמני מיום 7.4.22 יהפוך לקבוע. בהתאם לכך נאסר על הנתבע, הן בעצמו והן באמצעות אחרים, לרבות באמצעות שימוש בשמות משתמש ופרופילים אחרים, לפרסם כל פרסום בכל אמצעי תקשורת או מדיה, המתייחס במישרין או בעקיפין לתובעת, לגופה, או למיניויותה, לרבות כל פרסום הכולל את תמונתה, שמה, או כל פרט מזהה אחר, ממנו ניתן להבין כי מדובר בה. עוד נאסר על הנתבע לפנות לתובעת, במישרין או בעקיפין, בכל דרך ובכל צורה, לרבות באמצעות כל אמצעי תקשורת שהוא.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

מוטי פירר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה